

Hejsek 5

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXIV leden 2019

Pejsek štěká...

Štěkám vám do roku 2019 jen to nejlepší, mili Vpředáci! Bud'te hodní, nezlobte své vedoucí a noste povinné věci, abyste se na konci roku dočkali přinejmenším stejně bohaté nadílky, jakou jsme zažili minulý měsíc v Mníšku pod Brdy!

Haf! Haf! Haf!

Vánočka byla letos skutečně vypečená, na celý víkend jsme ovládli kulturní dům v Mníšku, ozdobili stromček, nadlábli se cukroví, rozdali si dárky a podělili se o tombolu, v níž se již tradičně objevilo tuze mnoho pěkných věcí.

Haf! Haf! Haf!

Blíží se nám pololetí, a proto prosíme, jestli někdo dosud nezaplatil příspěvky za celý rok, doneste nám je

do klubovny — je to opět 300 korun.

Haf! Haf! Haf!

Všechno nejlepší k narozeninám štěkám Aničce, Mety a zpětně taky Jáchymovi!

Haf! Haf! Haf!

A pozor, po vánočních prázdninách začínáme zase pěkně zostrat: Hned tento pátek je čaj a po něm zimní výprava. A kam že to bude? Pečlivě prostudujte informace, které jsme rozdali spolu s tímto Pejsem!

Haf! Haf! Haf!

Neopomeňte ale ani odílky a družinovky! Sto-
pařův průvodce po Galaxii dosud není kompletní, musíme ještě prozkoumat ne-
jednu planetu a vyhrát ne-
jednu mimozemskou seč!

Co budeme dělat my větší?

8. 1.	Oddílovka	(16.30—19.00)
11. 1.	Čaj	(16.00—19.00)
11. — 13. 1.	Zimní výprava	
15. 1.	Družinovky:	
	mladší:	(17.00—19.00)
	střední:	(17.00—19.00)
	starší:	(18.00—20.00)
22. 1.	Oddílovka	(16.30—19.00)
29. 1.	Družinovky	
	mladší:	(17.00—19.00)
	střední:	(17.00—19.00)
	starší:	(18.00—20.00)

A dále?

2. 3.	Výroční výprava
8. — 10. 3.	Divadelní výprava
18. — 22. 4.	Velikonoční výprava
1. 5.	Sportovní výprava
4. — 5. 5.	Divadelní festival (termín se může změnit)
17. — 19. 5.	Štítek táborníka
7. — 9. 6.	Poklad a voda

Štěně štěká...

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Nový rok je tady, a tak vám všem štěkám šťastný nový rok a spoustu společných oddílových zážitků i v tomto roce! Brzy po Novém roce nás čeká Mistrovství v uzlování, tak trénujte, ať je to pořádný boj.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Už je známý termín tábora. Tak si ho запиšte do svých kalendářů, protože nás čeká pořádné dobrodružství, tak ať o něj nepřijdete.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Všechno nejlepší k narozeninám štěkám Týnce a Šerifovi.

Co budeme dělat my menší?

10. 1.	Schůzka	(17.00—18.30)
12. 1.	Výprava do ZOO	
17. 1.	Mistrovství v uzlování	(17.00—18.30)
24. 1.	Schůzka	(17.00—18.30)
31. 1.	Schůzka	(17.00—18.30)

A dále?

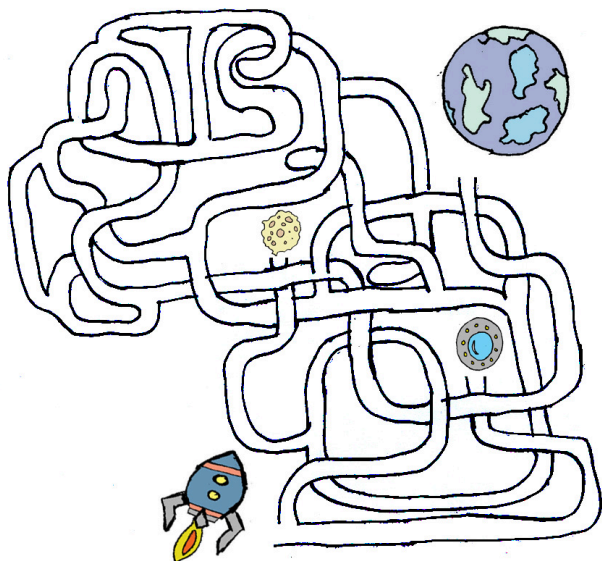
2. 3.	Výroční výprava
29. — 31. 3.	Výprava na Sázavku
21. — 22. 4.	Velikonoční výprava
17. — 19. 5.	Štítek táborníka
8. 6.	Poklad
2. — 9. 7.	Tábor

Štěně

Vesmírný vír

Při cestě vesmírem se nám stala malá nehoda. Vletěli jsme totiž do vesmírného víru, ten zmátl naše přístroje na navigaci a teď loď neví, kam letět. Pomůžeš nám najít správnou cestu na planetu? Správnou odpověď můžeš přinést Majdě nebo Týně a určitě tě nemine bod navíc.

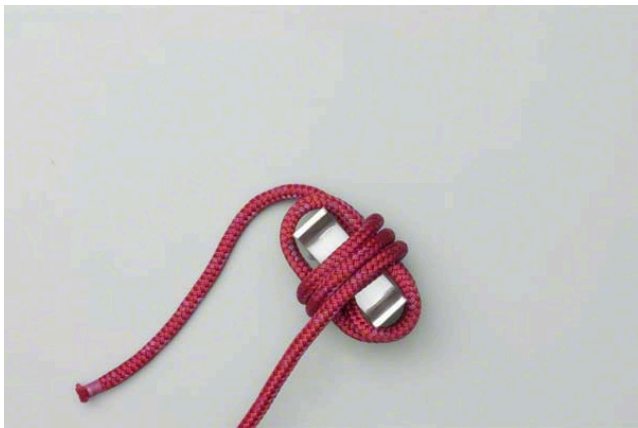

Pejsek

Opičí pěst

Dnes si ukážeme velice oblíbený uzel opičí pěst. Na táboře mi k jeho využití většina z vás řekla, že se hodí na mlácení. Věřte tomu nebo ne, ve světě se používá i z jiných důvodů. Nejčastěji buď jako ozdobné zakončení, nebo jako zátěž na konci házecího lana.

Při vázání dobře spočítejte jednotlivá omotání a pečlivě utáhněte. A můžete jít někoho zmlátit!

Kdo ukáže uvázanou opičí pěst Elišce, získá 2 body do bodování.

Retro kronika

V pátek jsme se v 6.30 setkali u školy v Ledecké. Postupně přicházely další a další děti. Za chvíli jsme vyrazil na metro „Sokolovská“. Jeli jsme na stanici Hlavní nádraží. Tam jsme přestoupili na vlak a jeli do Tábora, kde jsme přestoupili na další vlak a jeli do Malšic. Na chatu jsme dorazili v 15.45. Potom jsme se ubytovali a skládali všechno jídlo do kuchyně a všude jsme zatopili. Když bylo vše hotovo, hráli jsme v kuchyni různé hry.

Najednou nám na okno někdo hodil kouli ze sněhu a zjistili jsme, že Denisu někdo ukradl. Hned jsme se vydali za pachateli (byli to vedoucí). Jako první byla chycena Pápina. Potom Zdena, Robina chytil Pavel, ale on ho shodil a utekl. Šli jsme do chaty. Potom jsme šli spát.

Zapsala Káča

Hradčanské letiště

místa v okolí tábora

Hradčanské letiště bylo vybudováno na sklonku druhé světové války německou armádou. Dne 10. května 1945 toto území obsadila sovětská armáda. Po válce se letiště těšilo zájmu československé armády, která zde nechala vystavět základnu vzdušného výcviku. Roku 1951 byla přilehlá obec Hradčany, dříve sloužící hlavně pro rekreaci, změněna vystěhováním civilního obyvatelstva. Správou obce se stala správa vojenská.

K dalším změnám došlo roku 1968, kdy byla československá armáda nucena letiště opustit, protože po následujících 20 let byla tato plocha určena pro „dočasný pobyt sovětských vojsk“. Poslední Rusové opustili letiště 30. května 1991. Od té doby je letiště ponecháno vlastnímu osudu.

Cestopis z Ukrajiny

úterý 28. srpna

Budíček jsme měli opět na šestou, a až na hroznou mlhu bylo venku docela hezky. Po snídani a sbalení jsme dále sestupovali do Kvasů. Začali jsme potkávat všemožné chatky, domečky, zříceniny i další rangerskou boudu, až jsme po průchodu pod železničním mostem došli asi po hodině klesání až k rozcestníku na kraji vesnice. Tam jsme se podívali, kudy budeme později pokračovat, a vydali se hledat poštu a obchod.

Na první obchůdek jsme narazili docela brzy, tak jsme hned vyndali peněženky a vydali se prozkoumat jeho sor-

timent. Pořídili jsme si mléka, sýry, sladké pečivo a Vosa chilliomáčku na těstoviny. Prodávali tam i obří sýrový koláč (u kterého jsme si nejprve nebyli jisti, zda je sladký či slaný, ale paní prodavačka rozuměla česky docela dobře a informovala nás) v přepočtu asi za 10 korun, kterému jsme neodolali a následně se o něj podělili, a byl tak dobrý, že si Vosa nakonec koupil ještě jeden. Paní prodavačka nám následně poradila i kudy k poště, tak jsme se značně posilnění vydali daným směrem. Na poště jsme vykoupili všechny pohledy, napsali domů i kamarádům, a trio E+M+V konečně poslalo pohled Jendovi, který koupili už v Užhorodě.

Když jsme se konečně vrátili zpět k rozcestníku (a odmětli svezení od jednoho akčního maršrutkáře), zjistili jsme,

že nás dnes čeká ještě 1 300 výškových metrů, tak jsme radši rychle vyrazili dál. Při cestě nás lehce demotivovala auta a motorky, které nás bez námahy předháněly (protože na Ukrajině je zjevně poměrně běžné vydat se jimi na výlet až na hřeben). Stoupání bylo sice mírné, ale nekonečné, bylo horko a nikde nebyly rozcestníky, takže jsme moc netušili, kolik už jsme toho ušli. Když už jsme vylezli tak vysoko, že stromy kolem začaly pomalu mizet, narazili jsme na poslední známky civilizace a pramínek, u kterého jsme se osvěžili. Pak jsme se drápali dál, stále bez rozcestníku, což časem začalo být opravdu otravné — v horách se hůře odhaduje, za jak dlouho byste tak mohli někam dorazit, protože terén je zrádný a i dva kilometry vám klidně můžou zabrat hodinu.

Před námi se vynořovaly stále další a další kopce a žádný z nich na sobě neměl ani rozcestník, ani ceduli „Blivajz“, tedy Bliznica, která byla naším orientačním bodem. Při výstupu na jeden z nich jsme potkali tři psy, kterých jsme se trochu báli, ale naštěstí nás nesežrali. Stoupali jsme výš a výš, až jsme zalezli do mraku, kde bylo špatně vidět a ještě tam byla zima. Navíc už jsme byli dost unavení a připozdívalo se. Najednou jsme ale narazili na zcela určitě nejmenší rozcestník na světě, na kterém se psalo, že je Blivajz vzdálen už jen kilometr, takže jsme nabrali druhý (nebo spíš možná už třetí) dech a pokračovali. Pod „malým Blivajzem“, kde se nacházel rozcestník, jsme našli pomník nějakého Čecha, který tu před pár lety nešťastně zemřel, a světe div se, další rozcestník! Na Blivajz prý osmnáct minut.

Nahecovali jsme to a všichni jsme — s různými rezervami — čas rozcestníku trhli. Dali jsme si vrcholovou čokoládu a slezli do sedla, kde jsme se rozhodli hledat místo na spaní. Na hřebeni to úplně nešlo, takže jsme sklesali ještě kousek níž na pseudoplošinku, postavili stany a začali za západu Slunce večeret. Během večere se Vosovi povedlo katapultovat své těstoviny s protlakem na karimatku s Eliškou, Májkou, jejich batohy a mapou, naštěstí ale nikdo neměl trvalé následky. Při čištění zubů jsme pozorovali růžové nebe nad mnoha hřebeny, a jen co padla tma, tak jsme únavou padli i my.

Schováno v klubovně

Minule jste hledali, který z portrétů je ten správný. Byl to pan knihkupec Endris, ten jenž visel na knihovně. Portrét si můžete prohlédnout na nástěnce se stupni.

Ted' už víte, jak se jmenuji a jak se odívám. O co vlastně jde? Co chci? A kdo jsem? No, něco z toho se už brzy dozvíte. Do svého klobouku, který znáte z portrétu, jsem totiž něco schoval. A ten klobouk je ve vaší klubovně!

Kdo to „něco“ z Endrisova klobouku ukáže Štěpánovi, bude náležitě odměněn!

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Pomeranč: 720 358 010

Samara: 733 210 214

Vosa: 720 368 688

Vedoucí mladších:

Májka: 725 807 853

Sára: 728 739 631

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz